

C/2024/4084

8.7.2024

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel Braşov (Romunija) 30. aprila 2024 – Kazenski postopek zoper P.P.R.

(Zadeva C-318/24, Breian ⁽¹⁾)

(C/2024/4084)

Jezik postopka: romunščina

Predložitev sodišče

Curtea de Apel Braşov

Oseba, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje

P.P.R.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je člen 15(1) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299 ⁽²⁾, mogoče razlagati tako, da ima pravnomočna sodba o odločitvi izvršitvenega pravosodnega organa, da zavrne predajo zahtevane osebe, učinek pravnomočno razsojene stvari za izvršitveni pravosodni organ druge države članice, ali pa ga je treba razlagati tako, da ne nasprotuje [ponovni vložitvi] zahteve za predajo na podlagi istega evropskega naloga za prijetje, po tem, ko so bili odstranjeni elementi, ki so ovirali izvršitev prejšnjega evropskega naloga za prijetje, ali če odločitev o zavrnitvi izvršitve tega evropskega naloga za prijetje ni bila v skladu s pravom Unije, pod pogojem, da izvršitev novega evropskega naloga za prijetje ne pomeni kršitve člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 in je ponovna vložitev zahteve za predajo sorazmerna v skladu z razlago Okvirnega sklepa 2002/584 v sodbi z dne 31. januarja 2023 (Puig Gordi in drugi (C-158/21), točka 141, in odgovor na šesto vprašanje za predhodno odločanje)?
2. Ali je člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah [mogoče razlagati] tako, da izvršitveni pravosodni organ ne sme zavrniti izvršitve evropskega naloga [izdanega zaradi izvršitve kazni], če so med nadzorom – ki se nanaša na obveznost spoštovanja človekovih pravic v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje, in sicer pravice do poštenega sojenja z vidika zahteve glede z zakonom ustanovljenega sodišča iz člena 47, drugi odstavek, Listine – ugotovljene nepravilnosti pri prisegi članov sodnega senata sodišča [ki je izdalo obsodilno sodbo], ne da bi se izpodbijalo vmešavanje drugih javnih oblasti v postopek imenovanja sodnikov?
3. Ali je člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah [mogoče razlagati] tako, da v položaju, v katerem oseba, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, trdi, da zaradi njene predaje odreditveni državi članici ne bi bila spoštovana njena pravica do poštenega sojenja, dejstvo, da je komisija za nadzor Interpolove zbirke sprejela odločbo, ki se neposredno nanaša na položaj te osebe, samo po sebi ne more upravičiti zavrnitve izvršitvenega pravosodnega organa, da izvrši zadevni evropski nalog za prijetje? [A]li bi po drugi strani ta pravosodni organ lahko poleg drugih elementov upošteval tudi to določbo, da bi presojal o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema te države članice ali pomanjkljivosti, ki vplivajo na varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se ta oseba umestila?

⁽¹⁾ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

⁽²⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/584 z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299 z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24).

4. Ali je Okvirni sklep 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da se zahteva za predajo osebe, ki je zahtevana na podlagi istega evropskega naloga za prijetje, [katerega izvršitev] je izvršitveno sodišče države članice [sprva zavrnilo], ponovno vloži pri drugem izvršitvenem sodišču druge države članice, kadar odreditveni pravosodni organ sam ugotovi, da prejšnja odločitev o zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje ni bila v skladu s pravom Unije zaradi obstoječe sodne prakse Sodišča ali zgolj zaradi dejstva, da je bilo Sodišču predloženo vprašanje za predhodno odločanje v zvezi z razlago prava Unije, ki se uporablja v tej zadevi?
5. Ali je z načelom medsebojnega priznavanja iz člena 1(2) okvirnega sklepa ter načeloma medsebojnega zaupanja in lojalnega sodelovanja iz člena 4(3), prvi pododstavek, PEU v povezavi s potrebo po zagotovitvi učinkovitega sodnega varstva pravic oseb, udeleženih v postopku, ter tudi v povezavi s členoma 15 in 19 Okvirnega sklepa 2002/584 omogočeno, da pravosodni organi odreditvene države članice (odreditveno sodišče, [ki ga zastopa] neposredni zastopnik ali po pozivu tega sodišča drugi pravosodni organi, kot so tožilec za zvezo, nacionalni član Eurojusta ali državni tožilec odreditvene države članice) neposredno sodelujejo z vlaganjem zahtev, predložijo dokaznih predlogov in [udeležbo v] sodnih razpravah v okviru postopkov za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jih vodi izvršitveni pravosodni organ, ter tudi, da na podlagi in v skladu z načelom enakovrednosti uporabijo pravno sredstvo zoper odločitev o zavrnitvi predaje, če je na voljo pravno sredstvo, ki je v skladu z določbami notranjega prava izvršitvene države članice?
6. Ali je člen 17(1) PEU, ki se nanaša na naloge Komisije, ob upoštevanju Okvirnega sklepa 2002/584 [mogoče] razlagati tako, da se naloge Komisije, ki se nanašajo na spodbujanje splošnega interesa Unije s sprejemanjem ustreznih pobud za to, in naloge, ki se nanašajo na zagotovitev nadzora nad uporabo prava Unije, lahko izvajajo na področju evropskega naloga za prijetje tudi na zahtevo pravosodnega organa, ki je izdal evropski nalog za prijetje – če ta meni, da bi zavrnitev izvršitvenega pravosodnega organa, da izvrši evropski nalog za prijetje, resno ogrozila načeli medsebojnega zaupanja in lojalnega sodelovanja – da bi Komisija v skladu s temi nalogami in popolnoma neodvisno sprejela ukrepe, za katere meni, da so potrebni?
7. Ali je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, v povezavi s členom 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah v zvezi s prepovedjo nečloveškega ali ponižujočega ravnanja razlagati tako, da, prvič, izvršitveni pravosodni organ pri preučitvi pogojev pridržanja v odreditveni državi članici ne sme zavrniti izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi informacij, s katerimi odreditveni pravosodni organ ni bil seznanjen in v zvezi s katerimi ni imel možnosti predložiti dodatnih informacij v smislu člena 15(2) in (3) Okvirnega sklepa, in drugič, da izvršitveni pravosodni organ ne sme uporabiti višjega standarda od tistega, ki je določen v Listini, in brez natančne opredelitve pravil, na katera se sklicuje, zlasti v zvezi z zahtevami glede pridržanja, kot so vzpostavitev „natančnega načrta izvršitve kazenske sankcije“, „natančnih meril za vzpostavitev posebnega režima izvršitve“ in jamstev na področju prepovedi diskriminacije na podlagi „posebej edinstvenega in občutljivega položaja“?